

Rent samfundsmæssigt er der også noget skævt i, at man allerede ved ansættelsen af sit personale omgærder dem med så stor mistro, at det er nødvendigt at klausulere deres adfærd. Jeg er overbevist om, at de dygtigste medarbejdere fremover vil søge ansættelse i virksomheder, hvor der ikke i så stor udstrækning er ønske om konkurrenceklausuler.

Et andet vigtigt argument er, at med den nye teknologi går det så stærkt, at der ved at fastholde klausuler i stort omfang vil gå alt for mange uddannelsesressourcer spildt, da de ofte døde perioder, hvor den enkelte medarbejder ikke kan bruge og videreudvikle sine kundskaber, vil være spildt for samfundet. Samfundøkonomisk er det også gavnligt, at nystarterne på arbejdsmarkedet ikke bindes alt for voldsomt af klausuler.

Så alt i alt håber jeg, at vi med det her lovforslag både kan motivere virksomhederne til at begrænse brugen af konkurrenceklausuler og også give lønmodtagerne friere karrieremuligheder.

For så vidt angår afsnittet om kundeklausuler, så er vi helt på det rene med, at det kan være livsvigtigt for en virksomhed i en periode at sikre sig, at en tidligere medarbejder ikke bare kan tage en virksomheds kundeunderlag med sig over i en anden virksomhed, men selvfølgelig ikke i al evighed. Vi kan ikke forhindre, at kunderne søger andre leverandører, hvorfor vi mener, det er i orden, at der først skal betales for en kundeklausul, hvis forpligtelsen skal gælde ud over et år efter fratrædelsen.

Som sagt kan Socialdemokratiet støtte forslaget i dets helhed og ser frem til et konstruktivt udvalgsarbejde.

Charlotte Antonsen (V):

Vi er faktisk meget på linje med den socialdemokratiske ordfører. Hvad angår første del af lovforslaget om løn til gravide, der bliver syge, er vi naturligvis helt enige i, at man skal være ligestillet med alle andre, selv om man er gravid. Så selvfølgelig skal man da have løn, hvis man er syg, mens man er gravid. Det burde vi have gennemført for længe siden.

Så den anden del af forslaget. Der er der jo i virkeligheden to modsatrettede hensyn at tage, og det er jo også det, som fru Anne-Marie Meldgaard netop har redegjort for: På den ene side skal virksomheden kunne beskytte bl.a. forretningshemmeligheder, og på den anden side skal medarbejderne let kunne skifte job,

fordi mobilitet er vigtigt og man ikke skal være stavnsbundet.

I denne her sag føler vi lidt, at det drejer sig om at blæse og have mel i munden, det er altså ikke nogen let sag. Derfor er det, vi vil sige i dag, først og fremmest, at vi vil se grundigt på sagen i udvalget. Vi mener, at det altså er vigtigt, at vi er helt klar over konsekvenserne af det, vi gør nu, og at vi skal passe på med en for firkantet lovgivning, som måske kan føre til, at man i højere grad stavnsbinder nogle lønmodtagere ved at fastsætte nogle ekstra beløb, der skal betales. Så vi vil faktisk ikke give nogen endelig melding i dag. Det kan også være, der måske kan blive tale om nogle ændringsforslag undervejs. Men vi vil undersøge sagen nøje i udvalget.

For det første vil jeg sige, at det ikke er helt klart, at der er tale om et stort og et stigende problem. Faktisk står der jo i bemærkningerne, at man antager, at der er tale om et stigende problem. Vi er godt klar over, at der er lavet nogle forskellige undersøgelser. Det er noget af det, vi vil gå ind i. Bl.a. har AC lavet en stor undersøgelse, som vi vil se på i udvalget.

Noget af det, som vi hører, når vi er uden for huset her, er, at der måske i virkeligheden i højere grad er tale om misbrug af den eksisterende ordning, for det er jo sådan i dag, at man kun må lave klausulerne, hvis der er tale om nøglemedarbejdere eller det, der hedder særligt betroede medarbejdere. Og hvis man rundt omkring misbruger det til at lade alle mulige medarbejdere skrive under og så i højere grad lade dem hænge fast ved virksomheden, kan det godt være, at det måske skulle overvejes at atakere problemet på en anden led, med højere straf eller et eller andet andet, hvis man misbruger den eksisterende lov. I hvert fald er det noget, vi mener man bør overveje.

Det er måske også noget, som fagbevægelsen kunne gøre noget for at oplyse sine medlemmer bedre om, hvis der er usikkerhed om det her, for jeg kunne godt forestille mig, at der lidt er tale om en gråzone, hvor nogle måske ikke er så betroede, at de er betroede i lovens forstand, men at arbejdsgiveren har en interesse i at lade, som om alle er betroede. Så der kunne godt være behov for en afklaring og måske behov for, at fagbevægelsen også oplyste sine medlemmer lidt bedre om den faktiske situation.

Det er klart, at vi i Venstre godt kan følge den tankegang, der er angivet i bemærkningerne om, at nye tider og ny teknik nok betyder, at